

Sygn. akt IV Ka 555/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 grudnia 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSA w SO Stanisław Tomasik (spr.)

Sędziowie SO Tadeusz Węglarek

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku

sprawy **S. F. (1)**

oskarżonego z art.228§1 kk w zw. z art.12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie

z dnia 30 czerwca 2014 roku sygn. akt II K 1361/13

na podstawie art.437§1 kpk, art.636§1 kpk i art.8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

1) utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając skargę apelacyjną obrońcy oskarżonego S. F. (1) za oczywiście bezzasadną;

2) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 780 (siedemset osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za drugą instancję oraz obciąża go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

IV Ka 555/14

UZASADNIENIE

S. F. (1) został oskarżony o to, że:

w okresie od 31 stycznia 2005 roku do kwietnia 2006 roku w K.i B., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Kierownika Zakładu (...)i członka komisji przetargowych w S.w B., po uprzednim wejściu w porozumienie z prezesami oraz przedstawicielami wymienionej w zarzucie spółki ubiegającej się o zamówienia publiczne w postępowaniach prowadzonych w tej placówce służby zdrowia w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (DZ.U. z 2004r., Nr 19, poz. 177 z późniejszymi zmianami)

- przyjął od wspólników spółki korzyść majątkową w łącznej wysokości co najmniej 2655,34 zł. w postaci opłacenia kosztów podróży, pobytu i udziału w konferencji w (...), odbywającej się w okresie od dnia 3 do dnia 14 lutego 2005 roku,
- a nadto w kwietniu 2006 roku przyjął także obietnicę pokrycia kosztów podróży, pobytu i udziału w kolejnej konferencji w (...), która jednak nie została zorganizowana

tj. o przestępstwo z art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 27 czerwca 2013 roku w sprawie II K 756/12:

1. oskarżonego uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tą zmianą, że z opisu czynu wyeliminował przyjęcie w kwietniu 2006 roku obietnicy pokrycia kosztów podróży, pobytu i udziału w kolejnej konferencji w (...) oraz ustalił czas popełnienia przestępstwa na okres od 3 stycznia 2005 roku do 30 czerwca 2005 roku, przyjął, że czyn ten wyczerpał dyspozycją art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i na podstawie art. 228 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 50 stawek dziennych grzywny po 50 zł. jedna stawka;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lat;

3. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonych kar;

4. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 2655,34 zł

5. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 255,26 zł. tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie i 620 zł. tytułem opłaty.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez obrońcę oskarżonego oraz przez prokuratora.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 8 listopada 2013r. w sprawie IV Ka 548/13 uchylił w/w wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie i przekazał sprawę w całości do ponownego rozpoznania.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie wyrokiem z dnia 30 czerwca 2014 roku w sprawie II K 1361/13:

1. w miejsce zarzucanego czynu uznał oskarżonego **S. F. (2)** za winnego tego, że:

- w okresie od 31 stycznia 2005 r. do 14 lutego 2005 r. w K.i w B., województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej - Kierownika Zakładu (...)i członka komisji przetargowych w S.w B., po uprzednim wejściu w porozumienie z prezesami oraz przedstawicielem handlowym (...) sp. z o.o., ubiegającej się o zamówienie publiczne w postępowaniach prowadzonych w tej placówce służby zdrowia w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 19, poz. 177 z późniejszymi zmianami) przyjął od wspólników spółki korzyść majątkową w łącznej wysokości, co najmniej 2655,34 złotych w postaci opłacenia kosztów podróży, pobytu i udziału w konferencji w (...), odbywającej się w okresie od dnia 3 do dnia 14 lutego 2005 r. oraz korzyść osobistą polegającą na możliwości poznania nowych rozwiązań technologicznych, a tym samym zwiększeniu swoich umiejętności oraz autorytetu zawodowego, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 1 kk,

- w kwietniu 2006 r. w K.i w B., województwa (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej - Kierownika Zakładu (...)i członka komisji przetargowych w S.w B., po uprzednim wejściu w porozumienie z prezesami oraz przedstawicielem handlowym (...) sp. z o.o., a od 29 kwietnia 2005 roku noszącej nazwę (...) sp. z o.o., ubiegającej się o zamówienie publiczne w postępowaniach prowadzonych w tej placówce

służby zdrowia w trybie przetargu nieograniczonego, na podstawie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 19, poz. 177 z późniejszymi zmianami) przyjął od współników spółki obietnicę korzyści majątkowej i osobistej w postaci pokrycia kosztów podróży, umożliwienia mu pobytu i udziału w kolejnej konferencji w (...), która jednak nie doszła do skutku z uwagi na rezygnację współników (...) sp. z o.o. z udziału w tejże konferencji, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 228 § 1 kk

- i za tak przypisane czyny na podstawie art. 228 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny w rozmiarze 50 (pięćdziesiąt) złotych każda,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat,
 3. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonych kar okres tymczasowego aresztowania:
 - od dnia 14 września 2007 roku do dnia 13 października 2007 roku na poczet kary grzywny, uznając ją tym samym za wykonaną w całości,
 - od dnia 13 października 2007 roku do dnia 18 października 2007 roku na poczet kary pozbawienia wolności;
 4. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego S. F. (2) środek karny przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 2.655,34 (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt pięć 34/100) złotych;
 5. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.160,63 (jeden tysiąc sto sześćdziesiąt 63/100) złotych tytułem obowiązku zwrotu kosztów sądowych, w tym 780 (siedemset osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Apelacje od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego S. F. (1) w całości na jego korzyść

Apelacja Obrońcy oskarżonego S. F. (1) została wywiedziona z art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. odnośnie czynu przyjęcia korzyści majątkowej i osobistej poprzez udział w

konferencji w (...) w okresie 3-14 lutego 2005 roku: a) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż konferencja, która odbyła się w okresie od 3-14 lutego 2005 roku miała charakter rozrywkowo-wypoczynkowy w sytuacji, gdy z materiału dowodowego wynika, że wyjazd ten miał charakter szkoleniowy, część naukowa miała charakter zdecydowanie dominujący nad częścią turystyczną, który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie bezprawności zarzucanego czynu;

b) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż udział oskarżonego w konferencji miał charakter korupcyjny w sytuacji, gdy z materiału dowodowego wynika, iż oskarżony uczestniczył w wyjeździe naukowym w 2005 roku na polecenie pracodawcy (a co najmniej za jego wiedzą i zgodą), a czas udziału w konferencji traktowany był jako czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie bezprawności zarzucanego czynu i winy oskarżonego;

c) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że oskarżony działał z zamiarem popełnienia czynu zabronionego, w sytuacji gdy oskarżony realizował jedynie obowiązek doskonalenia zawodowego; ***który to błąd doprowadził do naruszenia prawa materialnego*** art. 9 § 1 k.k. przez błędne przyjęcie, iż oskarżony działał z zamiarem przyjęcia korzyści majątkowej i osobistej;

d) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że oskarżony działał z zamiarem popełnienia czynu zabronionego, w sytuacji gdy oskarżony realizował jedynie obowiązek doskonalenia zawodowego, ***który to błąd***

doprowadził do naruszenia prawa materialnego art. 30 k.k. przez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy oskarżony w dacie popełnienia czynu nie miał świadomości bezprawności swojego zachowania;

e) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż koszty pokryte przez firmę zewnętrzną (...) w związku z udziałem oskarżonego w konferencji w 2005 roku przekraczały granice gościnności, o których mowa w art. 58 ust. 1 Prawa farmaceutycznego, w sytuacji, gdy koszty te stanowiły jedynie pokrycie kosztów podróży, zakwaterowania i samego udziału w konferencji naukowej (a więc mieszczą się w pojęciu „zwykłej gościnności”), **który to błąd doprowadził do naruszenia prawa materialnego art. 4 § 1 k.k.** przez orzekanie o winie oskarżonego **na podstawie ustawy obowiązującej w dacie popełnienia czynu zabronionego**, pomimo, iż w czasie orzekania obowiązują normy prawne depenalizujące zachowanie oskarżonego dopuszczając pokrywanie przez podmiot zewnętrzny kosztów ponoszonych w ramach gościnności, gdyż jest to zachowanie wprost prawem dozwolone;

f) błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że zaproszenia na konferencję w Stanach Zjednoczonych nie były adresowane do użytkowników produkowanego przez (...) sprzętu laboratoryjnego w sytuacji, gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że konferencje w siedzibie (...) związane były z obsługą sprzętu i odczynników produkowanych przez firmę a do udziału w konferencjach zapraszani byli użytkownicy sprzętu (nie tylko z Polski), zaś praktyka zapraszania użytkowników sprzętu była powszechna, a pokrywane przez firmę koszty nie przekraczały obowiązujących w UE granic gościnności, z czego wynika, iż zachowanie oskarżanego było dozwolone;

g) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że udział w konferencji naukowej stanowi korzyść osobistą, w sytuacji gdy doskonalenie zawodowe realizowane m.in. przez udział w konferencjach jest obowiązkiem diagnosty, który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie wypełnienia przez oskarżonego znamion przestępstwa a art. 228 § 1 k.k.;

h) naruszenia przepisów postępowania art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. przez pominięcie przy ustalaniu podstawy dowodowej wyroku wszystkich okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, tj. zeznań(...) D., P., J. S., wyjaśnień oskarżonego których pominięcie doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych polegających na przyjęciu że oskarżony S. F. (1) wielokrotnie podkreślał swój przychylny stosunek do firmy (...) (...) zapewniał D. Ł., że nadal będzie się starał, aby przetarg wygrała (...), który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie winy oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo;

i) naruszenie przepisów postępowania art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. przez pominięcie przy budowaniu podstawy dowodowej wyroku zeznań świadka W. D. (k. 268), który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń faktycznych poprzez przyjęcie, iż S. F. (1) czynił starania, aby laboratorium w B. zostało przejęte w ramach outsourcingu, czym przejawiać miał przychylny stosunek do (...) (...), który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie winy oskarżonego;

j) naruszenie art. 92 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w postaci budowania podstawy dowodowej wyroku przez odwołanie się do okoliczności nie mających znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy tj. do zeznań M. P., w których świadek przywoływał okoliczności dotyczące wyjazdu w lutym 2003 roku - wyjazdu, w którym nie brał udziału oskarżony i który to wyjazd nie jest przedmiotem zainteresowania w toczącym się postępowaniu, który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie charakteru konferencji w 2005 roku a w konsekwencji winy oskarżonego.

2 odnośnie czynu przyjęcia obietnicy korzyści majątkowej i osobistej przez udział w planowanej konferencji w C.w (...) w 2006 roku:

a) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż oskarżony wyraził chęć wyjazdu na konferencję w 2006 roku; w sytuacji gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika, czego oczekiwać miałaby oskarżony w ramach przyjęcia obietnicy korzyści a więc co miałyby być przedmiotem akceptacji oskarżonego, jaka konkretnie korzyść - organizatorzy wyjazdu nie znali żadnych konkretnych okoliczności dotyczących wyjazdu (nie było terminu, ustalonych miejsc zakwaterowania, cen przelotu), z czego wynika, iż rzekoma obietnica stanowiła w istocie jedynie informację o planach zorganizowania wyjazdu (którą to informację oskarżony przyjął jedynie do wiadomości), który to błąd doprowadził do naruszenia prawa materialnego art. 9 ust. 1 k.k. przez przyjęcie, iż oskarżony przez samo powzięcie informacji o planowanym wyjeździe do (...) działał z zamiarem popełnienia czynu zabronionego w postaci przyjęcia obietnicy pokrycia kosztów związanych z uczestnictwem w tym spotkaniu oraz 228 §1 k.k. poprzez przyjęcie, że tego rodzaju informacja dotycząca bliżej nieokreślonego wyjazdu (gdzie, kiedy, dokąd i za ile) stanowi w ogóle korzyść majątkową lub osobistą;

b) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na uznaniu, iż przyjęcie przez oskarżonego do wiadomości informacji o organizowaniu konferencji w 2006 roku stanowi przyjęcie obietnicy korzyści majątkowej i osobistej w sytuacji, gdy z materiału dowodowego wynika, że oskarżony uczestniczył w konferencjach naukowych na polecenie pracodawcy (a co najmniej za jego wiedzą i zgodą), a czas udziału w konferencji traktowany był jako czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia, który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie bezprawności zarzucanego czynu i winy oskarżonego;

c) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, że udział w konferencji naukowej stanowi korzyść osobistą, w sytuacji gdy doskonalenie zawodowe realizowane m.in. przez udział w konferencjach jest obowiązkiem diagnosty, który to błąd doprowadził do błędnych ustaleń w przedmiocie wypełnienia przez oskarżonego znamion przestępstwa a art. 228 § 1 k.k..

W konkluzji skarżący wniósł o

1. ***uniewinnienie S. F. (2) od obu zarzucanych mu czynów;***

2. ***zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów postępowania, w tym postępowania apelacyjnego wg norm prawem przepisanych;***

ewentualnie o

uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu I Instancji z jednoczesnym pozostawieniem temu sądowi orzeczenia o kosztach postępowania, w tym odwoławczego

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 25 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy postanowił zaliczyć w poczet materiału dowodowego pismo obrońcy oskarżonego z dnia 20.11.2014 roku wraz z kopią postanowienia Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi z dnia 20.12.2012 roku w sprawie V Ds. 60/12 o umorzeniu śledztwa.

Obrońca oskarżonego popierał własną skargę apelacyjną i wnioski w niej zawarte.

Prokurator wnosił o nieuwzględnienie skargi apelacyjnej obrońcy i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Oskarżony S. F. (1) przyłączył się do skargi apelacyjnej swojego obrońcy z wyboru. Dodał, że przed dyrektywą z 2004 roku obowiązywała dyrektywa z 2001 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego S. F. (1) jest bezzasadna.

Na wstępie rozważań podnieść należy że stan faktyczny w zakresie wyjazdu oskarżonego w okresie od 3 do 14 lutego do (...) oraz proponowania takiego wyjazdu oskarżonemu przez firmę (...)w kwietniu 2006r. nie był kwestionowany.

Natomiast wbrew wywodom skarżącego apelacja sprowadza się w istocie rzeczy do zanegowania prawidłowych ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji, a dotyczących charakteru wyjazdu oskarżonego w okresie od 3 do 14 lutego do (...), charakteru obietnicy wyjazdu do (...) złożonej oskarżonemu S. F. (1)przez (...)Diagnostyka w kwietniu 2006r., oraz zamiaru sprawy. Opiera się ona na odmiennej interpretacji zebranych w sprawie dowodów i nie przedstawia jakichkolwiek przekonywujących argumentów, podważających prawidłowości i słuszności rozumowania Sądu I instancji w tym zakresie. Skarżący nie wykazał bowiem w żaden sposób, że rozumowanie Sądu meriti było wadliwe bądź nielogiczne. Natomiast zarzuty przedstawione w skardze apelacyjnej oraz w toku postępowania odwoławczego mają wyłącznie charakter subiektywnej polemiki opierającej się na korzystnej dla oskarżonego ocenie dowodów, nie znajdującej potwierdzenia w realiach niniejszej sprawy. Chodzi tu oczywiście o to, że skarga apelacyjna nie przedstawia żadnych ważkich argumentów potwierdzających wadliwe rozumowanie Sądu I instancji co do charakteru wyjazdu oskarżonego w okresie od 3 do 14 lutego do (...), charakteru obietnicy wyjazdu do (...) złożonej oskarżonemu S. F. (1)przez (...)Diagnostyka w kwietniu 2006r., oraz zamiaru sprawy. Dokonane bowiem przez Sąd I instancji ustalenia w pełni odpowiadają zebranych w sprawie dowodom, a nade wszystko są wynikiem wszechstronnej oraz wnikliwej ich analizy. Zważyć trzeba, iż przekonanie Sądu I instancji o istnieniu niepodważalnych dowodów na sprawstwo oskarżonego S. F. (1), pozostaje pod ochroną prawa procesowego, jako że nie wykracza przez normy zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w treści art. 7 kpk. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu I instancji stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), a nade wszystko zostały wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku (art. 424§1 pkt 1 k.p.k.).

Nie budzi wątpliwości, że Sąd I instancji szczegółowo odniósł się do wszystkich okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego. Skarżący zaś negując dokonaną w sposób prawidłowy przez Sąd I instancji ocenę dowodów oraz podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do charakteru wyjazdu oskarżonego w okresie od 3 do 14 lutego do (...), charakteru obietnicy wyjazdu do (...) złożonej oskarżonemu S. F. (1)przez (...)Diagnostyka w kwietniu 2006r., oraz zamiaru sprawy, nie przytacza w rzeczywistości żadnych, dostatecznych argumentów, które podważałyby trafność ustaleń faktycznych, będących podstawą przedmiotowego rozstrzygnięcia, poza takim głównie, że ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie dawała podstaw do przyjęcia: korupcyjnego charakteru wyjazdu oskarżonego okresie od 3 do 14 lutego do (...), korupcyjnego charakteru propozycji wyjazdu do (...) złożonej oskarżonemu w kwietniu 2006r., działania oskarżonego z zamiarem bezpośrednim. Nie jest to argument dostateczny i wystarczający do obalenia ocen przeprowadzonych przez sąd merytoryczny. Dowody na jakich Sąd I instancji oparł swoje wnioski dotyczące korupcyjnego charakteru wyjazdu oskarżonego okresie od 3 do 14 lutego do (...), korupcyjnego charakteru propozycji wyjazdu do (...) złożonej oskarżonemu w kwietniu 2006r., działania oskarżonego z zamiarem bezpośrednim są bowiem w swej wymowie jednoznaczne i nie budzące wątpliwości. Sąd Rejonowy tak wnikliwie i rzetelnie ocenił materiał dowodowy, że Sąd Okręgowy w całości tą ocenę podziela.

Należy więc stwierdzić, że wbrew wyrażonemu w apelacji pogładowi Sąd I instancji był uprawniony do poczynienia ustaleń faktycznych, z których wynika, że wyjazd oskarżonego okresie od 3 do 14 lutego do (...) oraz propozycja wyjazdu do (...) złożona oskarżonemu w kwietniu 2006r., miały charakter korupcyjny. Świadczą o tym następujące okoliczność:

- w spółce (...) późniejszej (...) istniał specjalny fundusz korupcyjny, który służył między innymi do przekonywania osób decydujących w przetargach publicznych do zakupu sprzętu przedmiotowej spółki. Wynika to wprost z niekwestionowanych zeznań świadka G. G.;

- wyjazdy do (...) były organizowane wyłącznie dla przedstawicieli handlowych spółki (...). Zatem nie można uznać takiego spotkania za konferencje naukową skoro ma ono na celu wyłącznie wskazanie sposobu promowania i sprzedaży produktów przedmiotowej spółki. Natomiast by uzasadnić wyjazd oskarżonego, musiał on podpisać ze spółką (...)fikcyjną umowę zlecenia. W tym miejscu wyraźnie podkreślić należy, że jeżeli zjazd miałby charakter konferencji naukowej, to nie wymagało by się przecież wykazania zatrudnienia czy związku z daną firmą. Konferencje naukowe mają zazwyczaj charakter ogólnodostępny dla ludzi z danej branży. Istotne jest również to, że oskarżony po to by wyjechać do (...) podpisał umowę zlecenia ze spółką (...), mimo że jako członek komisji przetargowej miał zakaz współpracy na trzy lata wstecz z którąkolwiek z firm biorących udział w przetargach;

- tylko podczas trzech dni z dziewięciodniowego pobytu w L.– gdzie znajdowała się siedziba centrali spółki (...)- odbył się cykl szkoleń dla dystrybutorów połączony z pobytem w laboratorium i zwiedzaniem fabryki. Poza tym były to głównie działania mające na celu pozoracje naukowego charakteru spotkania z uwagi na wykrytą wcześniej aferę korupcyjną w C.. Reszta dni poświęcona była zwiedzaniu (...), rekreacji i spotkaniom towarzyskim. Słusznie wskazał tu Sąd meriti, że świadek M. P.była na takim samym spotkaniu jak oskarżony S. F. (1). Jak zeznała zdziwiona była, iż pierwszego dnia musiała zwiedzać fabrykę, bowiem z wiedzy uzyskanej wcześniej wynikało, że wyjazdy mają wyłącznie charakter imprezowo – turystyczny. Dopiero obecny tam wiceprezes J. P.wyjaśnił jej, że takie wykłady to sytuacja wyjątkowa, gdyż firma (...)miała kontrolę ze strony służb zajmujących się Giełdą Papierów Wartościowych w związku z aferą łapówkarską w C.;

-w trakcie wyjazdu koszty biletu lotniczego, hoteli, przejazdów i kolacji pokrywała spółka (...);

- po nawiązaniu bliższego kontaktu przez kolegę ze studiów – (...) - ze spółką (...) oskarżony S. F. (1) był bardziej przychylny sprzętowi proponowanemu przez przedmiotową spółkę.

Słusznie zatem opierając się na wyżej wskazanych okolicznościach Sąd meriti przyjął, że spotkanie w dniach 3-14 lutego 2005r. w (...) miało głównie charakter turystyczno – towarzyski. Niewątpliwie stanowiło ono korzyść osobistą jak i majątkową. Przez pojęcie korzyści majątkowej należy rozumieć zysk, pożytek, zdolny do zaspokojenia określonych potrzeb i dający się wyrazić w pieniądzu, tj. posiadający jakąś wartość ekonomiczną (por. post. SN z 13.2.2008 r., III KK 369/07, OSNK 2008, Nr 6, poz. 46). Będzie to każde przysporzenie majątkowe, a zatem powiększenie aktywów oraz **zmniejszenie pasywów** (tak np. A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część szczególna, t. II, 1999, s. 751 oraz Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do artykułów 222–316, red. dr hab. Michał Królikowski, dr hab. Robert Zabłocki, Rok wydania: 2013, Wydawnictwo: C.H.Beck).

Oznacza to, że pokrycie kosztów podróży do (...) było dla oskarżonego korzyścią majątkową, analogicznie **obietnica pokrycia kosztów podróży, pobytu i udziału w kolejnej konferencji (mającej się odbyć w maju 2006 roku w C.) była obietnicą udzielenia korzyści majątkowej. Nie ma żadnego znaczenia, czy konferencja ta miała czysto naukowy, czy też rozrywkowy charakter.** Istotne jest to, że oskarżony uzyskał obietnicę zmniejszenia pasywów w postaci uniknięcia wydatków związanych z podróżą do C.i pobytem na miejscu przez czas trwania konferencji. Ponadto, zarówno pierwsza konferencja, w której oskarżony brał udział w okresie od 3 do 14 lutego 2005 roku, jak i druga konferencja, co której oskarżony przyjął obietnicę zorganizowania mu udziału w niej, stanowiły korzyść osobistą dla oskarżonego.

Przypomnijmy, że jako korzyść osobistą należy postrzegać korzyść, która daje przyjemność, umniejsza trosk, poprawia samopoczucie, wywołując pozytywne emocje, **podnosi prestiż, zwiększa samoocenę, podnosi autorytet** (zob. M. Surkont, Łapownictwo, s. 115 oraz powołana tam literatura; zob. też wyr. SN z 13.7.1965 r., IV KR 102/65, OSNKW 1965, Nr 8-9, poz. 94). Za korzyść osobistą uznano w orzecznictwie **także nauczenie zawodu** lub języka (por. wyr. SN z 18.2.1947 r., K 1847/46, OSN 1948, poz. 14). Jako przykłady korzyści osobistej wprost wymieniane są: udzielenie dodatkowego urlopu, przyznanie odznaczenia, awansu służbowego, **organizowanie atrakcyjnych podróży** (por. Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz do artykułów 222–316. Tom II pod red. prof. dr hab. Andrzej Wąsek i prof. dr hab. Robert Zabłocki Rok wydania: 2010, Wydawnictwo: C.H.Beck, Wydanie: 4).

Dlatego przyjęcie korzyści w postaci podróży do (...) w lutym 2005 roku stanowiło przyjęcie korzyści nie tylko majątkowej, ale i osobistej. Oskarżony uzyskiwał podwójną korzyść osobistą:

- po pierwsze, w postaci umożliwienia mu wzięcia udziału w ciekawych i rozwijających jego wiedzę i umiejętności (jak sam zapewnia w swych wyjaśnieniach) wykładach i wycieczce po fabryce;
- po drugie, w postaci zwiedzenia sporej części (...) (wykłady zajmowały około trzech dni, potem oskarżony przez około sześć dni zwiedzał w sposób turystyczny różne miasta i cuda przyrody w (...) – vide k. 146).

Analogicznie przyjęcie obietnicy udziału w konferencji w C. jaka miała się odbyć w maju 2006 roku stanowiło (oprócz przyjęcia obietnicy korzyści majątkowej w postaci pokrycia kosztów tej ekspedycji) przyjęcie obietnicy korzyści osobistej. Nawet gdyby faktycznie wyjazd ten miałby być stricte naukowy i oskarżony niczego miał nie zwiedzić przy tej okazji (choć zarejestrowane słowa o „obsłudze turystycznej” i „przyjemnościach” temu przeczą), to przecież oskarżony sam wyjaśniał, że udział w tej konferencji dałby mu następujące korzyści osobiste: umożliwiłby mu rozwój zawodowy, zdobycie „punktów edukacyjnych”, zbudowałby jego prestiż, wzbogaciłby wiedzę i doświadczenie naukowe. Przecież oskarżony nie miał możliwości wyjazdu na taką konferencję inaczej niż na zaproszenie spółki (...). Zatem nawet, gdyby oskarżony w pełni pokrywał wszelkie koszty związane z tym wyjazdem, to przyjęcie obietnicy zapewnienia mu udziału w tej konferencji stanowiłoby przyjęcie obietnicy korzyści osobistej w rozumieniu art. 228 § 1 kk.

Tej oceny nie są w stanie zmienić zarzuty obrońcy oskarżonego podnoszone w skardze apelacyjnej.

To, że oskarżony dostał od pracodawcy zgodę na urlop w celu wyjazdu do (...) nie depenalizuje jego zachowania. W tym miejscu wyraźnie zaznaczyć należy, że przepisy prawa pracy wyraźnie stanowią, że jeżeli pracownik wyjeżdża na polecenie służbowe i za zgodą pracodawcy na szkolenie (konferencję naukową) to robi to w ramach dni pracy i nie musi brać urlopu. Nadto pracodawca zwraca koszty podróży według norm przepisanych. To, że oskarżony musiał wziąć urlop może dodatkowo wskazywać, że przedmiotowy wyjazd miał charakter towarzysko- turystyczny.

Skarżący podnosił również, że zachowanie oskarżonego nie miało charakteru korupcyjnego bowiem mieściło ono się w pojęciu „zwykłej gościnności:” zawartemu w art. 58 ust. 1 ustawy prawo farmaceutyczne. Skarżący zdaje się nie dostrzegać, że przepis ten nie odnosi się w ogóle do obrotu sprzętem diagnostycznym. Zgodnie bowiem z art. 58 ust. 1 ustawy prawo farmaceutyczne zabrania się kierowania do osób uprawnionych do wystawiania recept oraz osób prowadzących **obróć produktami leczniczymi** reklamy produktu leczniczego polegającej na wręczaniu, oferowaniu i obiecywaniu korzyści materialnych, prezentów i różnych ułatwień, nagród, wycieczek oraz organizowaniu i finansowaniu spotkań promocyjnych produktów leczniczych, podczas których przejawy gościnności wykraczają poza główny cel tego spotkania. Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 32 przedmiotowej ustawy **produktem leczniczym** - jest substancja lub mieszanina substancji, przedstawiana jako posiadająca właściwości zapobiegania lub leczenia chorób występujących u ludzi lub zwierząt lub podawana w celu postawienia diagnozy lub w celu przywrócenia, poprawienia lub modyfikacji fizjologicznych funkcji organizmu poprzez działanie farmakologiczne, immunologiczne lub metaboliczne. Zatem sprzęt laboratoryjny oferowany przez spółkę (...) z pewnością nie jest produktem leczniczym ergo przepis art. 58 ust. 1 ustawy prawo farmaceutyczne nie ma tu zastosowania.

Sąd meriti nie dopuścił się również obrazy art. 30 k.k. przez jego niezastosowanie. Od lat w doktrynie i orzecznictwie prezentowany jest pogląd zgodnie, z którym nie można skutecznie powoływać się na niezawinioną nieznajomość prawa, jeżeli z ustalonych faktów wynika, że sprawca nie tylko nie starał się w sposób należyty zapoznać z obowiązującym uregulowaniem, choć miał możliwość to uczynić u przedstawicieli właściwych organów, ale wręcz w sposób wyraźny z takiej możliwości zrezygnował. Sprawca nie starał się zapoznać z obowiązującymi uregulowaniami, choć miał możliwość to uczynić w jednostce, w których pełnił służbę. W tej sytuacji nie można jego zachowania uznać za działanie w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności czynu zabronionego. (por. Wyrok SN z dnia 10 maja 2005r. sygn. akt WA 11/05 OSNwSK 2005/05/10) Skoro oskarżony, posiadający niekontrowersyjną wiedzę menadżerską i medyczną, nie będąc prawnikiem, nie konsultował z prawnikami dopuszczalności przyjęcia takiej

„gościnności” od firmy (...) to nie można uznać, że działał w usprawiedliwionym błędzie co do bezprawności swojego działania.

Zważywszy na powyższe, jeszcze raz podkreślić należy, iż nie budzi wątpliwości, że Sąd I instancji szczegółowo odniósł się do wszystkich okoliczności faktycznych ujawnionych w toku przeprowadzonego postępowania dowodowego, albowiem przy wydaniu zaskarżonego wyroku miał na względzie wszystkie zebrane w sprawie dowody, które wnikliwie i starannie rozważył zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonego S. F. (1) (art. 4 kpk), a w sporządzonym uzasadnieniu wyroku przedstawił w sposób przekonujący, argumenty na poparcie swego stanowiska. Argumentacja zaprezentowana przez Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku nie narusza w żaden sposób zasady swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów nakazuje bowiem, aby Sąd ocenił znaczenie, moc i wiarygodność materiału dowodowego w sprawie na podstawie wewnętrznego przekonania z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, nie będąc przy tym związany żądnymi ustawowymi regułami dowodowymi (tak też SN w wyroku z 8.04.1997 r., IV KKN 58/97, Prokuratura i Prawo 1998/217). W ocenie Sądu Okręgowego rozumowanie przytoczone przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku spełnia te wymogi z uwagi na fakt, iż ocena wartości zebranych dowodów została dokonana przez Sąd I instancji wszechstronnie, we wzajemnym kontekście, zgodnie z wiedzą i doświadczeniem życiowym. Z uwagi na to należało uznać, iż w żaden sposób nie można mówić o błędzie w ustaleniach faktycznych.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy jako słuszny i odpowiadający przepisom prawa.

Na podstawie przepisów powołanych w sentencji orzeczenia Sąd Odwoławczy zasądził od oskarżonego S. F. (1) kwotę 780 złotych tytułem opłaty za drugą instancję oraz obciążył go wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym w kwocie 20 złotych.